

[Fibiger.]

Notits, man fik Indtryk af, at det var gaaet disse Mennesker, som havde Grundskyldsteorier i Hjernen, saadan til Hovedet, at de mente, at det, at der var indført en lille Smule Grundskyld, alene var Grunden til, at Forholdene paa forskellige Omraader var blevet udmærkede. Jeg ved ikke rigtigt, hvorfor saa store Dele, eller i hvert Tilfælde en hel Del, af Danmarks Husmænd ønsker Grundskyld indført. Jeg talte en Gang med en Mand om dette Spørgsmaal, han var for øvrigt Grundskyldsmand, og han sagde til mig: De forstaaer ikke rigtigt, hvad der ligger i dette. De tror vel, at Grundskylden er noget, man skal af med. Ja, sagde jeg, det har jeg virkelig altid tænkt mig. Nej, siger han, det er en stor Misforstaaelse, det er noget, man skal have. Saa sagde jeg, ja, det er jo en anden Teori. Han fortsatte: De kan da nok tænke Dem, at hvis det ikke var saaledes, saa var der ikke saa mange af Danmarks Husmænd, der vilde have Grundskyld. Disse Mennesker tror altsaa, at det er noget, de skal have, og derfor er de saa interesserede i, at der bliver meget af det. Da jeg fik den Forklaring, blev jeg indstillet paa en anden Maade, thi jeg har jo aldrig rigtigt kunnet forstaa, at de, der ejede Jord, var særlig interesserede i en Ordning, hvorefter de skulde af med den, have den konfiskeret, og at de alene skulde betale Skatterne. Saa ideelle tror jeg ikke der er mange Mennesker, der er. Men nu er jeg blevet klar over, at det beror paa en Misforstaaelse, og det kommer maaske af Sprogbrugen: man siger, vi vil have Grundskyld, og saa tænker man: det er noget, vi skal have. Jeg vil i hvert Tilfælde med den Smule Forstand, jeg har paa de Ting, sige, at det er dog ikke Meningen, og det fremgaar i øvrigt heller ikke af det Forslag, Retsforbundet har fremlagt her.

Som sagt, jeg tror, det er gavnligt, at dette Forslag er kommet frem og blevet belyst fra forskellige Sider med forskellige Eksempler. Jeg skal ikke trætte de ærede Medlemmer med at komme med lignende Eksempler som dem, der var fremme i Gaar; de Beregninger, der er foretaget af den højt-ærede Indenrigsminister, staaer selvfølgelig fast; men jeg tror, det er gavnligt, at man har faaet Forslaget frem, saaledes at man, naar denne Forhandling har fundet Sted, kan være klar over, hvor frygtelige Tilstande et Samfund vilde komme i, hvis noget i den Retning blev gennemført.

Om de enkelte Afsnit skal jeg kun sige ganske lidt, thi der er jo ingen, der tror, at

vi fra konservativ Side overhovedet ønsker at gaa ind i en Forhandling om en Videreførelse af Grundskylden eller en saa stærk Formuebeskatning, som der her er Tale om, eller en fuldstændig Afskaffelse af Toldskatter.

Hvad selve Vurderingen angaar, har jeg, hver Gang vi har haft dette Spørgsmaal til Behandling, talt om, at efter hele den Vurderingsmaade, vi har nu, er det tænkte Værdier, man arbejder med, naar man skal ud at vurdere Jorden; man skal tænke sig, hvor den hører hen, og hvordan den er beliggende og saa fremdeles. Det er en stor Svaghed ved det hele, at man ikke har reelle Værdier at arbejde med, naar Vurderingen finder Sted; men efter dette Forslag bliver det dog endnu værre. Hvis man med den Vurderingsmaade, vi har nu, maa sige, at det ikke er reelle Værdier, man har at arbejde med, er det dog meget værre her. Jeg er ganske enig i det, det ærede Medlem Hr. Duborg i Gaar sagde om, hvorledes man overhovedet skal finde Værdien, naar der ingen Handel finder Sted, men det har man aabenbart slet ikke tænkt paa; man har ikke tænkt over i Retsforbundet, hvordan hele Udviklingen vil blive, men har bare fremsat disse forskellige Ting, Forslag om Vurdering og saa fremdeles, uden at man rigtig har forstaaet, hvad det egentlig vil sige, hvis det hele skulde gennemføres.

Den Paaligning af fuld Grundskyld, som der her er Tale om at indføre i Løbet af en Aarrække, kan vi fra konservativ Side — det vil det ærede Medlem Hr. Hans Hansen forstaa — selvfølgelig ikke være med til. Vi saa helst den Grundskyld, vi har faaet, afskaffet, og derfor kan der selvfølgelig ikke være Tale om, at vi paa nogen Maade vil gaa ind for, at den skulde udvides og blive til, at man eksproprierer Jorden. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at det skulde være en daarlig Gerning, at man satte sin Kapital i Jord og drev Jorden, og at man derfor absolut skulde forfølges fra visse Sider og fordrives fra denne Jord, og det er jo Meningen med det Forslag, der her er fremsat.

Dernæst er der den Formueskat eller Formueafgift, som skal betales for at lette Gennemførelsen. Det er blevet belyst fra forskellige Sider, hvad det vil føre til, hvis man kommer ind paa at skulle svare en Formueskat af ca. 118 Mill. Kr. aarlig. Det vil jo snart slippe op. Jeg kan sige for mit Partis Vedkommende, at vi i det hele taget er imod al Formueskat; efter vor Opfattelse burde den ophæves, saa ærede Medlemmer forstaaer, at der ikke kan være Tale om, at vi kan gaa ind for, at den skulde